

Sygn. akt II K 141/15

Ds. 2135/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Myśliborzu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Damian Carewicz

Protokolant: Dariusz Kuliński

przy udziale Prokuratora Pawła Salasy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 30 września 2015r., 6 listopada 2015 r., 16 grudnia 2015 r. i 29 stycznia 2016 r.

sprawy

R. G. – syna F. i G. z domu Z., ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 grudnia 2014 r. w miejscowości (...), gmina B., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości pomiędzy 1,51 promila a 2,01 promila alkoholu we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.,

1. oskarżonego R. G. uznaje za winnego tego, że w dniu 23 grudnia 2014 r. w miejscowości P., gmina B., kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie 1,51 promila alkoholu we krwi, tj. popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k., i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) zł każda;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle stanu prawnego z daty czynu) orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;
3. na podstawie art. 43 § 3 k.k. nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu właściwemu organowi administracji publicznej dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 250 (dwustu pięćdziesięciu) zł.

SSR Damian Carewicz

Sygn. akt II K 141/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 29 stycznia 2016 r.

R. G. zamieszkuje we wsi P. w domu na posesji oznaczonej numerem (...).

W dniu 23 grudnia 2014 r. około godz. 16.00 R. G. udał się samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rej. (...) do swego znajomego – M. K. na posesję numer (...) w miejscowości P.. R. G. i M. K. spożywali alkohol.

Około godz. 20.00 R. G. postanowił opuścić dom M. K..

M. K. powiedział R. G., aby ten udał się do domu pieszo, a samochód pozostawił w miejscu, w którym ten stał.

R. G. opuścił dom M. K..

Niedługo później M. K. i jego konkubina – K. P. spostrzegli, że przed ich domem nie ma już samochodu R. G..

Dowód:

zeznania świadka M. K. – k. 15, 118;

zeznania świadka K. P. – k. 18, 119.

R. G., będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie 1,51 promila alkoholu we krwi, jako kierujący samochodem osobowym marki M. (...) o numerze rej. (...) przejechał w ruchu lądowym odcinek w miejscowości P. od posesji numer (...) do posesji numer (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego R. G. – k. 149;

opinia z zakresu badań zawartości alkoholu w płynach ustrojowych Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej w S. – k. 22, 23;

opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej W. C. – k. 56.

Ówczesna żona R. A. G. telefonicznie powiadomiła dyżurnego Komisariatu Policji w B. – A. W., że jej mąż przyjechał na ich posesję samochodem w stanie nietrzeźwości.

W związku ze zgłoszeniem, że R. G. przyjechał do swego domu samochodem w stanie nietrzeźwości w miejsce to udali się funkcjonariusze Policji P. W., I. P. i T. P..

Dowód:

zeznania świadka P. W. – k. 42, 148-149;

zeznania świadka A. W. – k. 43-44, 119-120;

zeznania świadka I. P. – k. 46;

zeznania świadka T. P. – k. 49, 119.

R. G. urodził się w dniu (...) w B.. Jest rozwiedziony. Ma 2 dzieci, z czego 1 małoletnie. Ma wykształcenie techniczne. Z zawodu jest technikiem mechaniki obróbki skrawaniem. Trudni się pracami dorywczymi. Zajmuje się działalnością artystyczną. Z mienia większej wartości ma mieszkanie i samochód.

R. G. nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego R. G. – k. 31;

informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 110.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmawiając składania wyjaśnień.

Na pierwszej rozprawie głównej oskarżony częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmawiając składania wyjaśnień.

Na ostatniej rozprawie głównej oskarżony wyjaśnił, że to on przestawił samochód z posesji M. K. pod swój dom, zaprzeczając, by był w tym momencie w stanie nietrzeźwości na wskazanym w zarzucie poziomie.

Przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy w ostatecznym rozrachunku kluczowe były 2 dowody, a mianowicie wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie w dniu 29 stycznia 2016 r. oraz opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej W. C..

W dniu 29 stycznia 2016 r. R. G. przyznał przed Sądem, że to on prowadził w dniu 23 grudnia 2014 r. samochód w miejscowości P. pomiędzy posesją numer (...) a posesją numer (...), a to sprawiło, że nie miały już większego znaczenia zeznania M. K., K. P., P. W., I. P., T. P. i A. W. (też, rozpatrywane łącznie, tę okoliczność dowodzące).

Jako że oskarżony potwierdził ostatecznie fakt prowadzenia samochodu w miejscu i czasie, o którym mowa w zarzucie, kluczowym stało się ustalenie, czy znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości. W oparciu o wyniki badań próbek krwi pobranych od oskarżonego, biegły z zakresu medycyny sądowej W. C. wyliczył, że R. G. w tym czasie, kiedy prowadził auto, musiał być w stanie nietrzeźwości na poziomie co najmniej 1,51 promila alkoholu we krwi.

Sąd dał wiarę opiniom z zakresu badań zawartości alkoholu w płynach ustrojowych Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej w S. oraz opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej W. C., ponieważ są pełne, jasne i spójne.

Mając na względzie zebrany materiał dowodowy i ustalony na jego podstawie stan faktyczny, Sąd doszedł do przekonania, że R. G. w dniu 23 grudnia 2014 r. popełnił czyn z art. 178a § 1 k.k.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

R. G. w dniu 23 grudnia 2014 r. w P. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki M. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 1,51 promila alkoholu we krwi. Stan nietrzeźwości był na tyle duży, że musiał być następstwem spożycia przez oskarżonego wcześniej znacznej ilości alkoholu, przez co musiał on być go w pełni świadomym. W ten sposób oskarżony wyczerpał umyślnie znamiona art. 178a § 1 k.k.

Za przypisany czyn Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 50 stawek dziennych grzywny w kwocie po 50 zł każda.

W ocenie Sądu dotychczasowy tryb życia oskarżonego czynił zasadnym wymierzenie mu kary rodzajowo najłagodniejszej, czyli grzywny.

Ustalając rozmiar sankcji karnej na pułapie 50 stawek dziennych grzywny, Sąd miał na uwadze, że R. G. prowadził pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości na wysokim poziomie, aczkolwiek pokonywał autem nieznaczną odległość na terenie wiejskim, nie wytworzył w ruchu drogowym zagrożenia realnego, a jedynie potencjalne. Czynu swego oskarżony dopuścił się umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, choć powziętym nagle. Na korzyść oskarżonego

Sąd poczytał to, że nie był on dotąd w ogóle karany sędownie. R. G. wiedzie życie ustabilizowane i nie narusza porządku prawnego. Popelniony przez niego czyn miał charakter incydentalny.

Wysokość stawki dziennej grzywny Sąd określił na 50 zł, mając na względzie, że oskarżony jest osobą zdolną do pracy, ma doświadczenie zawodowe, ma mienie większej wartości, przejawia aktywność zarobkową.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (tj. wedle stanu prawnego z daty czynu) Sąd orzekł wobec R. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Sąd uwzględnił w tej materii okoliczności przytoczone powyżej, a w tym zwłaszcza to, iż oskarżony w chwili prowadzenia auta był w stanie nietrzeźwości na wysokim poziomie, aczkolwiek nie spowodował w ruchu drogowym zdarzenia, które byłoby zagrożeniem dla innych jego uczestników.

W oparciu o art. 43 § 3 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu właściwemu organowi administracji publicznej dokumentu prawa jazdy.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa obowiązek zwrotu kosztów sądowych, a ponadto w oparciu o art. 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 250 zł. Sąd miał na uwadze, że R. G. dysponuje możliwościami zarobkowymi, pozwalającymi mu uregulować należności sądowe w pełnej wysokości, nie ujawniły się żadne okoliczności przemawiające za obciążeniem nimi Skarbu Państwa.

SSR Damian Carewicz